

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน, การจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดคือบางสิ่งที่แผ่ตัว. การจดจำระลึกถึงก่อให้เกิดการรำลึกถึง. พ่อจะสามารถจดจำผู้ที่ไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร?

คำถาม: การศึกษาเล่าเรียนใดที่ลูกศึกษาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่ไม่เคยมีการสอนในเวลาอื่นตลอดทั้งวงจร?

คำตอบ: การศึกษาที่จะตายในขณะมีชีวิตจากร่างกาย. การกลายเป็นศพได้มีการสอนในเวลานี้เท่านั้น, เพราะในเวลานี้ที่ลูกต้องกลับมาอยู่เหนือวงจรกรรม. ขณะที่ลูกอยู่ในร่างกาย, ลูกต้องทำการกระทำ. จิตใจของลูกสามารถมีความสงบได้เพียงเมื่อลูกไม่ได้อยู่ในร่างกาย. เหตุนี้เอง, “ผู้ที่เอาชนะจิตใจ จะเอาชนะโลก”, ไม่ควรจะกล่าวเช่นนั้น ควรจะเป็นว่า. “ผู้ที่เอาชนะมายา จะเอาชนะโลก.”

โอมขานติ พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกๆ เพราะลูกเข้าใจว่าเพียงผู้ที่ไม่รู้คิดได้รับการสอน. เวลานี้, เมื่อพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด, พระเจ้าผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด, มา, ท่านจะสอนใคร? อย่างแน่นอนที่ท่านจะสอนผู้ที่ไม่รู้คิดอย่างที่สุด. เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า, “ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง.” สติปัญญากลับมาไม่มีความรักได้อย่างไร? พวกเขามีการเขียนถึง 8.4 ล้านแผ่นพับ. พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าพ่อได้ใช้ 8.4 ล้านชาติเกิดด้วยเช่นกัน. พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในแมวและสุนัขและในสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ลูกๆ ได้รับการบอกว่าประเด็นนี้ควรจะมีการอธิบายใน 1 วินาที. พ่ออธิบายแล้วว่าเมื่อมีคนใหม่มา, ก่อนอื่นลูกจงให้คำแนะนำของพ่อที่มีชีวิตจำกัดและพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่พวกเขา. ผู้นั้นคือบาบาผู้อาวุโสที่ไม่มีชีวิตจำกัดและผู้นั้นคือบาบาที่มีชีวิตจำกัดที่อ่อนกว่า. “พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด” หมายถึงพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีชีวิตจำกัด. พ่อที่มีชีวิตจำกัดคือพ่อของผู้ที่มีชีวิต. ผู้นั้นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด. ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเข้าถึงความรู้มากมายเท่ากัน. บางคนเข้าถึงได้เพียง 1% และบางคนเข้าถึง 95% นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ. ที่นั่นจะมีสุริยวงศ์, มีราชา, ราชนีและปวงประชา. สิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก. มีมนุษย์ทุกรูปแบบในหมู่ปวงประชา. ปวงประชาหมายถึงปวงประชา! พ่ออธิบาย: นี่คือการศึกษาล่าเรียน. ลูกแต่ละคนศึกษาล่าเรียนตามสติปัญญาของตนเอง. ลูกแต่ละคนได้รับบทบาทของตนเอง. ไม่ว่าลูกเข้าถึงการศึกษาล่าเรียนนี้มากเท่าใดในวงจรที่แล้ว, ลูกจะทำได้เช่นเดียวกันในเวลานี้. การศึกษานี้ไม่เคยถูกปิดบัง. ลูกได้รับสถานภาพของลูกมากตามที่ถูกศึกษาล่าเรียน. พ่ออธิบายแล้วว่า: ขณะที่ลูกทำความก้าวหน้า, จะมีการสอบ. ลูกจะไม่สามารถได้รับการโยกย้ายโดยปราศจากการสอบ. ทุกสิ่งจะทำให้ปรากฏขึ้นมาในเวลาสุดท้าย. อย่างไรก็ตาม, แม้ในเวลานี้, ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกมีค่าควรแก่สถานภาพใด. ถึงแม้ว่าลูกทั้งหมดจะยกมือ, เพราะว่าลูกอายุเมื่อลูกอยู่ในบรรดาคนอื่น, ในหัวใจของลูกเข้าใจว่าลูกอาจจะไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้น. แต่ถึงอย่างไร, ลูกก็ยกมือ. การยกมือของลูกแม้ว่า...สิ่งนี้หมายถึงความโง่เขลา. นั่นมีความโง่เขลามากมาย! พ่อเข้าใจได้ในทันทีว่านักเรียน (ทางโลก) เหล่านี้รู้คิดมากกว่า. พวกเขาเข้าใจว่าหากพวกเขาไม่มีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษา, พวกเขาจะสอบไม่ผ่าน. นักเรียนทางโลกเหล่านี้ดีกว่าลูก เพราะว่าอย่างน้อยพวกเขาก็เข้าใจว่า พวกเขาจะได้คะแนนมากเท่าใดในวิชาที่ครูกำลังสอนพวกเขา. พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขาจะผ่านด้วยเกียรตินิยม. สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ที่อยู่ที่นั่นไม่ได้รู้สึกมากนัก. พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก. ตั้งแต่ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นลักษณะและนารายณ์, กิจกรรมของลูกจะต้องดีมาก. พ่อพูดว่า: บางคนมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง. สภาพของพวกเขาก็เป็นอย่างไรหากพวกเขาไม่ได้มีความรักที่ถูกต้องแม่นยำต่อพ่อ? พวกเขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง. พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความหมายของ “ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง” หากลูกๆ ไม่สามารถเข้าใจด้วยตัวเองได้อย่างชัดเจน. แล้วผู้อื่นจะเข้าใจสิ่งใดเล่า? ลูกๆ, ผู้ที่เชื่อว่าพวกเขาคือลูกของชีพบาบา, ไม่เข้าใจความหมายอย่างเต็มที่. การจดจำพ่อคือบางสิ่งที่แผ่ตัว. การศึกษาไม่ได้แผ่ตัว. ทุกคนต่างลำดับกันไปในการศึกษาล่าเรียน. ไม่ใช่ทุกคนจะศึกษาล่าเรียนได้มากเท่ากัน. พ่อตระหนักว่าพวกเขายังเป็นเด็กทารก. พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเป็นเวลา 3-4 เดือน. จะเป็นที่ยอมรับได้อย่างไรว่าบางคนกำลังจดจำบาบาหรือไม่? เป็นเพียงเมื่อบาบาได้รับจดหมายจากพวกเขาและพวกเขาเขียนถึงข่าวของงานรับใช้ทางจิตที่พวกเขากำลังทำอยู่. แต่ละคนต้องให้การพิสูจน์. ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงหรือไม่ได้ให้การพิสูจน์ใดในการทำงานรับใช้คือผู้ที่สำนึกที่เป็นร่าง. บางคนเขียนข่าวของพวกเขาคือ: บาบา, ผู้นั้นผู้นี้มาและฉันอธิบายสิ่งนี้แก่เขา. ดังนั้นพ่อเข้าใจว่าลูกยังคงมีชีวิตอยู่และกำลังให้ข่าวงานรับใช้ที่ดี. บางคนก็ไม่แม้กระทั่งจะเขียนจดหมายเป็นเวลา 3-4 เดือน. เมื่อบาบาไม่ได้รับข่าวใดๆ, ท่านก็เข้าใจว่าลูกได้ตายไปแล้วหรือเจ็บป่วย. ผู้ที่เจ็บป่วยไม่สามารถเขียนได้. บางคนแม้กระทั่งเขียนว่าพวกเขาไม่ได้เขียนมาก่อนหน้านั้นเพราะสุขภาพของเขาไม่ดี. บางคนไม่ได้เขียนข่าวใดๆอีกเลย; หรือเขาเจ็บป่วย; พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง. และแล้วพ่อควรจะจดจำผู้ใด? การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง! อย่างไรก็ตามนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง. พ่อมาและอธิบาย: ลูกได้พูดว่าพ่อหนึ่งทีอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และได้นำพ่อไปไว้ในจำนวนที่มากกว่า 8.4 ล้านแผ่นพับ. มนุษย์กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน. พวกเขาพูด, เกี่ยวกับพระเจ้าว่า: ท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน. ดังนั้นนั่นคือการหมิ่นประมาทที่ไม่มีชีวิตจำกัด, ใช่หรือไม่? ดังนั้นพ่อพูดว่า: พวกเขาประณามพ่ออย่างมาก!

เวลานี้ลูกเข้าใจทุกสิ่ง, ต่างลำดับกันไป. ในหนทางของบัดดี, พวกเขาร้องเพลง: เมื่อท่านมา, ฉันจะอุทิศตนให้แก่ท่าน. ฉันจะทำให้ท่านเป็นทายาทของฉัน. ลูกทำให้พ่อเป็นทายาทของลูกด้วยการพูดว่าพ่ออยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินหรือ! ลูกประณามพ่ออย่างมาก! เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: เมื่อไม่มีศีลธรรมจรรยาจนถึงที่สุด, พ่อจึงมา. ในเวลานี้ลูก ๆ รู้จักพ่อและดังนั้นลูกจึงยกย่องท่านอย่างมาก. ขอให้สรรเสริญท่านผู้เดียว, บางคนไม่ได้เขียนแม้แต่ 2 คำของการจดจำระลึกถึงท่าน. พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูก ๆ เข้าใจว่าลูกได้พบพ่อแล้ว. พ่อของเรา กำลังสอนพวกเรา. นี่คือการพูดของพระเจ้า. พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก. พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก. หากลูกมีความซาบซึ้งว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสอนลูกถึงวิธีที่จะประกาศสิทธิ์ในอำนาจปกครองโลกอย่างไร, ลูกก็มีความสุขอย่างไม่สิ้นสุด. แม้ว่าพวกเขาศึกษากีตะ, พวกเขาศึกษาเหมือนกับหนังสือธรรมดา. พระเจ้ากฤษณะพูด: ฉันสอนราชาโยคะแก่ท่าน. ก็เท่านั้นเอง! พวกเขาไม่ได้มีโยคะของสติปัญญาหรือความสุขนี้. ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนหรือท่องสวดก็จะได้ไม่มีความสุขนี้นัก. เมื่อพวกเขาอ่านก็ตะจบแล้ว, พวกเขาก็กลับมาอยู่กับธุรกิจของพวกเขา. เวลานี้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก. สิ่งนี้ไม่ได้เข้าสู่สติปัญญาของผู้ใดว่าพระเจ้ากำลังสอนพวกเขา. ดังนั้นเมื่อใครบางคนมา, ก่อนอื่นใดให้อธิบายแก่เขาถึงหลักความรู้ของทั้ง 2 พ่อ. ให้บอกเขาว่า: บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และในเวลานี้เป็นนรก. ไม่มีใครสามารถพูดว่าพวกเขาอยู่ในยุคเหล็กเช่นเดียวกันกับยุคทอง. เมื่อบางคนมีประสบการณ์ของความทุกข์, เขาอยู่ในนรก และเมื่อบางคนมีประสบการณ์ของความสุข, เขาอยู่ในสวรรค์. หลายคนพูดว่าพวกเขามีความสุขอย่างมากและผู้คนที่ไม่มีความสุขนั้นอยู่ในนรก. พวกเขามีปราสาทราชวังและอาคารอื่นๆ พวกเขามองเห็นความสุขภายนอกมากมาย. เวลานี้ลูกเข้าใจว่าความสุขของยุคทองนั้นไม่สามารถหาประสบการณ์ได้จากที่นี่. ไม่ใช่ว่าสิ่งทั้งสองนั้นเหมือนกัน ดังนั้นยุคทองสามารถเรียกว่าเป็นยุคเหล็กและยุคเหล็กเรียกว่าเป็นยุคทอง ผู้ที่เชื่อเช่นนั้นเรียกว่าเป็นผู้โง่เขลา. ดังนั้นก่อนอื่น, จงบอกพวกเขาถึงหลักความรู้ของพ่อ. พ่อให้การแนะนำตัวพ่อเอง. ไม่มีใครรู้จักท่าน. พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง. เวลานี้ลูกแสดงในรูปภาพของดวงวิญญาณและของดวงวิญญาณสูงสุดว่าเหมือนกัน. ท่านเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่น, แต่ท่านเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด. พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าท่านมาอย่างไร. ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด. ผู้คนภายนอกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้. ภาษานั้นก็แสนจะง่ายตายด้วยเช่นกัน. ในกีตะ, ได้กล่าวถึงชื่อของกฤษณะ แต่กฤษณะไม่ได้พูดกีตะ. เขาไม่สามารถบอกทุกคนว่า: ให้จดจำฉันผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! บาบไม่สามารถถูกตัดออกไปได้ด้วยการจดจำผู้ที่ไม่มีร่างกาย. ได้กล่าวไว้ว่า: พระเจ้ากฤษณะพูด: ให้ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำฉันผู้เดียว! อย่างไรก็ตาม, ตัวกฤษณะเองมีความสัมพันธ์ทางร่างและเป็นเพียงเด็กตัวเล็ก ๆ สิ่งนี้คือความผิดพลาดที่ใหญ่หลวงมาก! มีความแตกต่างอย่างมากเพียงเพราะความผิดเดียวเท่านั้น! พระเจ้าไม่สามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้. ผู้ที่ลูกกล่าวถึงว่าเป็น “ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน” ได้มาตกต่ำด้วยเช่นกันหรือ? พระเจ้านั้นกลายเป็นผู้ที่ตกต่ำได้หรือ? สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการไตร่ตรอง. นี่ไม่ใช่เรื่องของเวลาเสียเวลา! ผู้คนพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา. เมื่อลูกบอกกับพวกเขาให้มาและรับบทเรียน พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา. พวกเขาจะมา 2 วันหรือพวกเขาจะมาเป็นเวลา 4 วัน หากพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียน, พวกเขาจะกลายเป็นลัทธิและนารายได้อย่างไร? มีแรงกดดันของมายาอย่างมาก พ่ออธิบาย: ทุกวินาทีและทุกนาที่ที่ผ่านไปจะชั่วร้ายเหมือนเดิมทุกประการ. พวกเขาจะเฝ้าแต่ทำซ้ำนับครั้งไม่ถ้วน. เวลานี้ลูกกำลังฟังพ่อ. บาบไม่เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย. ลูกสามารถเปรียบเทียบผู้ที่ได้เข้ามาสู่การเกิดเต็มวงจร และกลับมาใช้ชาติเกิดกับผู้เดียวที่ไม่เคยใช้ชาติเกิด. เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่ได้รับชาติเกิดหรือการตาย. ทุกคนอื่นคือผู้อยู่ในวงจรนี้. เหตุนี้เองลูกจึงแสดงภาพของบราห์มาและวิษณุทั้งคู่รับชาติเกิดและกลับมาเกิดใหม่. พวกเขาเฝ้าแต่แสดงบทบาทของพวกเขา: บราห์มากลายเป็นวิษณุ และวิษณุกลายเป็นบราห์มา. ไม่มีที่สิ้นสุด. ทุกคนจะมาและเห็นภาพเหล่านี้และจะเข้าใจ. นี่คือการบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจได้อย่างง่ายดาย. สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือบราห์มิน, แล้วจากนั้นลูกจะกลายเป็นเทพ, นักรบ, พ่อค้าและศูทร, และนั่น, เมื่อพ่อมา, ลูกก็จะกลายเป็นบราห์มิน. ให้จดจำสิ่งนี้และลูกจะกลายเป็นผู้ที่ควรงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง. มีคนมากมายที่ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ เพียงลูกบราห์มินกลายเป็นผู้ที่ควรงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เหล่าเทพไม่ได้กลายเป็นสิ่งนี้. ลูกกลายเป็นเทพด้วยการได้รับความรู้ในเวลานี้ถึงวิธีที่ลูกไปรอบวงจรอย่างไร. ในความเป็นจริง, ไม่มีมนุษย์ที่มีค่าควรแก่การเรียกว่าเป็นผู้ที่ควรงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง. ในโลกมนุษย์ดินแดนของความตาย, เป็นความแตกต่างอย่างสมบูรณ์, เช่นที่ชนบทรหมนิยมประเพณีของชาวบาร์ตันที่แตกต่างไป ชนบทรหมนิยมประเพณีของทุกคนนั้นแตกต่าง. ชนบทรหมนิยมประเพณีของเหล่าเทพนั้นแตกต่าง. ชนบทรหมนิยมประเพณีของผู้คนในดินแดนของความตายนั้นแตกต่าง. มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน, และเหตุนี้เองทุกคนจึงพูดว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์. พวกเขาเรียกหา: โอ พระเจ้า! โปรดชำระล้างพวกเรา ผู้อาศัยของโลกที่ไม่บริสุทธิ์! สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า โลกที่บริสุทธิ์คงอยู่มา 5,000 ที่แล้ว และนั่นเรียกว่าเป็นยุคทอง. ยุคเหล็กไม่ได้รับการเรียกเช่นนั้น. พ่ออธิบายว่าในตอนแรกมีชั้นหนึ่งและแล้วก็มีชั้นสอง

ดังนั้น, ลูกต้องอธิบายสาระแต่ละประเด็นอย่างดีที่สุดที่ใครก็ตามจะมาประหลาดใจที่ได้ยินสิ่งนั้น. บางคนก็ประหลาดใจอย่างมาก, แต่เมื่อพวกเขาได้ยินว่าแน่นอนที่พวกเขาต้องคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาก็ไม่มีเวลาที่จะทำความเพียรพยายาม. นี่คือการทดสอบของตัณหาที่กระทำให้นุชนไม่บริสุทธิ์. ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก. พ่อได้บอกลูกด้วยเช่นกันว่า: ให้เอาชนะกิเลสของตัณหาและกลายเป็นผู้ที่เอาชนะโลก มนุษย์พูดว่า: เอาชนะจิตใจและกลายเป็นผู้ที่เอาชนะโลก. ควบคุมจิตใจของลูก. เป็นเพียงเมื่อลูกไม่มีร่างกายที่สามารถทำให้จิตใจของลูกสงบ. มิฉะนั้น, จิตใจจะไม่เคยสงบเลย ลูกได้รับร่างกายเพื่อที่จะทำการกระทำ. ดังนั้นลูกจะอยู่ที่นั่นในสภาพเหนือบ่วงกรรมของลูกได้อย่างไร? สภาพของการอยู่เหนือบ่วงกรรมกล่าวได้ว่าเป็นของชาคศพ: ตายขณะที่มีชีวิตและละวางจากร่างกาย. ลูกได้รับการสอนการศึกษาเพื่อที่จะละวางจากร่างกาย. ดวงวิญญาณนั้นแยกห่างจากร่างกาย. ดวงวิญญาณอาศัยในอาณาเขตสูงสุด. เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย, เขาเรียกว่าเป็นมนุษย์. ลูกได้รับร่างกายเพื่อทำการกระทำ. เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเข, เขาก็รับร่างอื่นเพื่อทำการกระทำ. เพียงเมื่อลูกไม่ต้องมีการกระทำที่ลูกจะคงอยู่อย่างสงบ. ไม่มีการกระทำในโลกที่ไม่มีตัวตน. วงจรโลกหมุนไปที่นั่น. ลูกต้องเข้าใจพ่อและวงจรโลก. สิ่งนี้เรียกว่าความรู้. เป็นเวลานานเพียงใดที่ดวงตาของลูกไม่บริสุทธิ์และเป็นเช่นอาชญากร, ลูกจะไม่สามารถเห็นสิ่งที่บริสุทธิ์ใดๆ ได้ เหตุนี้เองลูกจึงจำเป็นต้องมีดวงตาที่สามของความรู้. เพียงเมื่อลูกได้รับสภาพของการอยู่เหนือบ่วงกรรม, นั่นคือ, เมื่อลูกกลายเป็นเทพ, ลูกจะเห็นเทพด้วยตาของลูก. อย่างไรก็ตาม, ลูกไม่สามารถเห็นทศกัณฐ์ด้วยตาของลูกขณะที่อยู่ในร่างกายนั้น. ลูกไม่ได้รับสิ่งใดด้วยการมีเพียงนิมิต. ลูกเพียงได้รับความสุขชั่วคราวเท่านั้นและความปรารถนาของลูก (ของการเห็นทศกัณฐ์) ได้รับการเติมเต็มด้วยสิ่งนั้น นิมิตถูกกำหนดไว้ในละคร ไม่มีการบรรลุถึงสิ่งใดด้วยนิมิต. อัจชะ.

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ฉันคือดวงวิญญาณ, แยกห่างจากร่างกาย. ด้วยการฝึกการเป็นชาคศพ ผู้ที่ตายขณะมีชีวิตระหว่างที่อาศัยอยู่ในร่างกายของลูก, จงสร้างสภาพของการอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก.
2. ให้การพิสูจน์ของงานรับใช้. ให้ละทิ้งสำนักของการเป็นร่างและให้ชาวที่ซื่อสัตย์ของลูก. ทำความเพียรพยายามที่จะผ่านด้วยเกียรตินิยม.

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์โยคะที่ง่ายตายด้วยสำนักของคารานคาราวานฮาร์ และกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ ขณะที่ดำเนินงานใดๆ ให้มีสำนักของผู้เป็นกระดุกสันหลังคือผู้ทำให้ลูกเป็นเครื่องมือสำหรับงานนั้น โดยปราศจากกระดุกสันหลัง ไม่มีงานที่สำเร็จ ดังนั้นขณะที่ดำเนินงานใดๆ เพียงแต่คิดว่า: ฉันเป็นเครื่องมือและเป็นพ่อผู้ทรงอำนาจตัวท่าน เป็นผู้ที่ตั้งใจให้ลูกทำ ให้ทำการกระทำในสำนักนี้และจะมีประสบการณ์ของโยคะที่ง่ายตาย โยคะที่ง่ายตายนี้และแล้วจะทำให้ลูกปกครองที่นั่นอย่างง่ายตาย สันสการจากที่นี่จะพาลูกไปที่นั่น

คติพจน์: ความต้องการเป็นเหมือนเงา หันหลังให้กับสิ่งเหล่านั้นและสิ่งเหล่านั้นจะทำตามลูก

สัมผัสกับสภาพเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม เช่นเดียวกับพ่อบราห์มา:

- 30) การเว้นวรรคง่ายที่สุดคือฟูลสต็อพ บัพดาตาบอกลูกถึงบัญชีของเพียงฟูลสต็อพ ให้กลายเป็นจุด จดจำจุดและใส่สต็อพกับอดีตและแล้วทุกความคิด, การกระทำและสันสการจะถูกหลอมรวมและลูกจะกลับมาเป็นโยคีที่ง่ายตาย เช่นเดียวกับพ่อบราห์มา

*** โอม ชานติ ***